

УДК 378:811.111–057.875

Маркевич А. – ст. гр. ОТ–315

Технічний коледж Тернопільського національного політехнічного університету імені Івана Пулюя

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ В ТУРИСТИЧНІЙ ІНДУСТРІЇ

Науковий керівник: Кодлюк І. В., викладач англійської мови

Markevych A.

Technical College of Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

INTERCULTURAL COMMUNICATION IN TOURISM INDUSTRY

Supervisor: Kodliuk I.V., teacher of English at Technical College of Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University, specialist of the second category

Ключові слова: міжкультурна комунікація, туристична індустрія.

Keywords: intercultural communication, tourism industry.

Туристична індустрія стає однією із провідних галузей економіки, набираючи все більшої популярності та розширюючи свої кордони. Відтак однією із вимог, які висуваються до фахівців у цій галузі, є знання іноземної мови. Згідно із Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти, «лише шляхом кращого володіння сучасними європейськими мовами можна полегшити спілкування та взаємодію між європейцями з різними мовами заради підтримки європейської мобільності, взаєморозуміння та співпраці, та подолати упередження та дискримінацію».

Важливою функцією туристичної діяльності є розширення та зміцнення каналів комунікації між різними соціумами. Звичайна міжособистісна комунікація не викликає жодних труднощів у співрозмовників, вербальні й невербальні знаки є зрозумілими, слова та репліки є цілком зрозумілими. Проте якщо у діалог вступають представники різних культур – можуть виникнути труднощі у спілкуванні, що може бути ознакою міжкультурної комунікації.

Міжкультурну комунікацію трактують як сукупність різноманітних форм відносин і спілкування між індивідами та групами, що належать до різних культур (І. М. Писаревський, С. А. Александрова).

Виділяють три основні типи невизначеності, які виникають, коли людина вперше стикається з новою культурою, і, відповідно, не має достатніх знань про це культурне середовище: когнітивна невизначеність (мовець не може точно знати уявлення і установки співрозмовника), поведінкова невизначеність (мовець не може передбачити свого співрозмовника), емоційна невизначеність (такий психологічний стан, коли мовець стурбований тим, що його можуть неправильно зрозуміти, негативно оцінити чи завдати шкоду гідності).

Кожна культура має своє уявлення про світ і свою логіку. Виділяють низку критеріїв для порівняння різних культур. До основних належать такі:

– за засобами комунікації (індивідуалістські культури або західні, такі як США, Австралія, Великобританія, Канада, Нідерланди, де віддають перевагу чітким та зрозумілим реченням і запитанням, на які не чекають отримати відповідь, відкритому вирішенню конфліктів, завдяки чому домінують вербальні засоби комунікації;

колективістські культури або східні – Гватемала, Колумбія, Венесуела, Пакистан, Україна – більша зосередженість на контексті, тобто не що сказано, а як і за яких обставин, характерними є неконкретність, розпливчастість, перевага невербальних засобів комунікації);

– за орієнтованістю (орієнтовані на діалог – перевагу надають особистісним відносинам для вирішення проблем; орієнтовані на безособовий збір інформації – відповіді, друкована інформація тощо);

– за стилем спілкування (американці, як правило, неформальні, одразу переходять до суті справи; англійці – внутрішньо стримані, віддають перевагу взаєморозумінню та контролю, а у Саудівській Аравії, зазвичай, роблять компліменти та знаки уваги у процесі спілкування, привселюдна критика неприйнята);

– за життєвим ритмом (у різних країнах поняття пунктуальності різняться. У Швейцарії, Німеччині, деяких країнах Північної Америки запізнення вважається неприйнятним явищем, яке свідчить про несерйозність людини. За правилами етикету європейських країн на зустріч дозволяється прийти не пізніше, ніж на сім хвилин, хоча запізнення є звичною ситуацією для арабських країн та Латинської Америки).

З іншого боку, мовленнєва поведінка особистості визначається правилами поведінки, цінностями і нормами культури суспільства, у якому живе людина.

Отже, оволодіння фахівцями з туристичного обслуговування азами міжкультурної комунікації є неодмінною умовою набуття ними іншомовної комунікативної компетентності.

УДК 621.326

Серединський А. – ст. гр. ТОА-301

Технічний коледж Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя

ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ФАХОВОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Науковий керівник: викладач вищої категорії, старший викладач
Метюк Т. В.

Seredynskyj A.

Technical college of Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

TERMINOLOGICAL PECULIARITIES OF PROFESSIONAL ENGLISH

Supervisor: specialist of the highest category, senior lecturer Metyuk T.V.

Ключові слова: термінологічна одиниця, фаховий текст

Keywords: terminological unit, professional text

В сучасних умовах розширення євроінтеграції зростає необхідність підготовки кваліфікованих фахівців із високим рівнем володіння іноземною мовою у професійній галузі. Професійне спрямування у викладанні іноземної мови включає диференційоване навчання, створення умов для оволодіння матеріалом відповідно до професійного самовизначення. Метою навчання іноземній мові за професійним